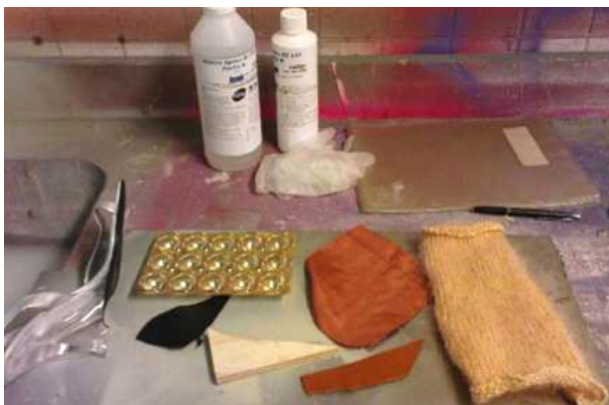

Skor med transparent sula

En projektbeskrivning i text och bild
av Christina Wessén

Första testgjutningen med Epoxiharts 141

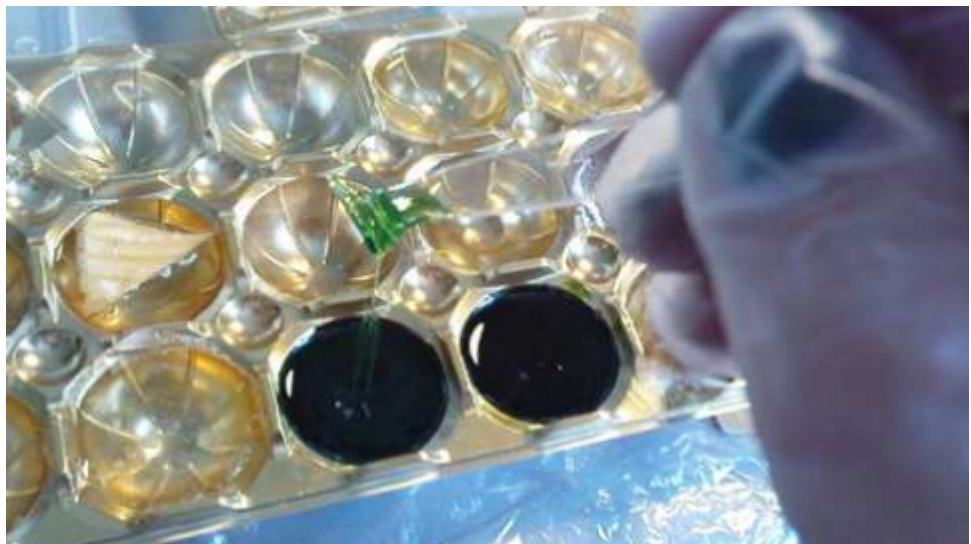
För att prova och bekanta mig med materialet, gjöt jag ett antal "knappar" i ett tomt pralintråg. Bland annat lade jag in iriserande plast i det flytande hartset. Resultatet blev precis så opalliknande som som önskat.

Vad jag observerade vid de första proven var att gjutningen blir otroligt exakt. Jag hade använt vaselin som släppmedel i formen och minsta fingeravtryck syntes i epoxiavgjutningen.

Vaselinet behövde jag sedan inte. Den överblivna hartsblandningen i plastmuggen gick enkelt att avforma.

Vid andra gjutningen testade jag att färga epoxin med speciella färger avsedda för genomskinliga hartser. Med små skedar jag klipp till av en gammal plastförpackning kunde jag portionera små mängder av färgen. Den är väldigt koncentrerad

Jag fyllde en mängd koppar i pralinasken med olika färgblandningar, även med små bitar av olika material för att få en uppfattning om effekterna. Olika tygprover där jag droppade epoxihart blev också referensmaterial.

Röd + gul färg.

En droppe oblandat blått.

Iriserande cellofan ingjutet.

En bit päls.

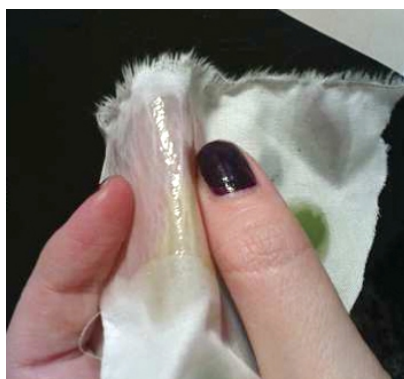
Form+ epoxi+form.

En bit mässing.

Enträbit.

Det laminerade tyget spricker lite när det böjs.

Sidentyget blev transparent.

En bit rosa mocca.

Den rätta gröna nyansen kunde jag inte få fram, en starkt gräsgrön kulör. Här har jag blandat ytterst små mängder blå+gul. När jag ökade mängden blev den nästan svart.

I stället provade jag att måla med glasfärg. Det blev jättebra. Den målade ytan ser inte ut som målade utan som om materialet är genomfärgat. Men ytan är ömtålig och färgen skrapas lätt av.

Dags!

Sedan var det dags för det verkliga projektet med skosulorna.

Så här ser formen ut. Den består av kraftig plast som jag limmat fast med limpistol

Ett missöde!

Men det började inte bra. Jag blandade en större sats på 7 dl som jag skulle gjuta i formen. Efter att ha låtit blandningen stå en timme för att den ska tjockna något, då jag också rör om blandningen var 5:e minut för att kontrollera konsistensen. Efter 55 minuter är blandningen lika tunn. Men efter en timme händer det: När jag ska röra om med plastpinnen går den av på mitten och den andra halvan ligger fastgjuten i kokhet och genomhärdad epoxi. Pinnen har helt enkelt smält av värmen.

Tillbringaren mäter 10,5 cm i diameter och blandningen nådde upp till 9,5 cm. Av någon anledning härdade blandningen på en timme och jag vet inte vad som gått fel. Jag var noga och vägde komponenterna på grammet, rört om ordentligt och arbetat under samma förhållanden som mina tidigare tester.

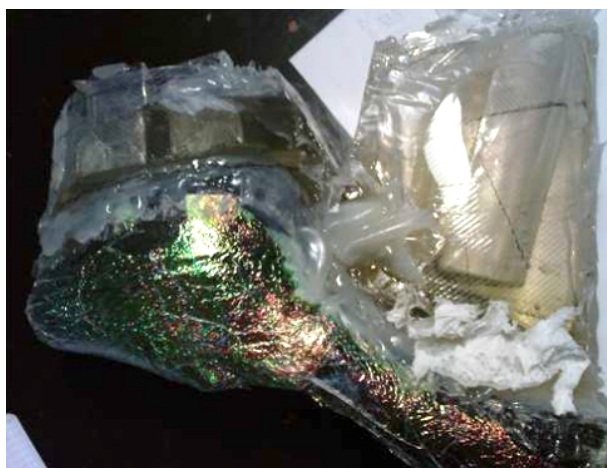

Vi är inte helt säkra på vad som hänt. Epoxiharts 141 ska klara den volymen även om den ligger nära gränsen för vad som rekommenderas.

Vi har diskuterat saken och misstänker att det är två samverkande faktorer: dels att volymen ligger vid maxgränsen och dels de täta omrörningarna som kan ha accelererat härdningsförloppet. När flerkomponentsprodukter väl blandats ska dessa sedan lämnas ifred för att inte påverka processen och resultatet. Därför är det också viktigt att inte heller förändra rumstemperaturen genom att öppna för drag eller kallluft.

Kinn.com's kommentar.

För att undvika den snabba härdningen och andra missöden gjuter jag i omgångar.

Gjutningen är färdig!

Sulan blev gulaktig. Skon skulle egentligen vara svagt ljusrosa, men den fick bli ljusgul i stället.

I den här sulan gjöt jag in iriserande cellofan.

Med glasfärgen la jag ett lager grönt utanpå. Blanda inte glasfärg i för tunn plastmugg - den smälter!

Färdiga skor på Catwalken!

Den ljusgula sulan slipade jag med fint slippapper för att få fram en frostad yta. Ovandelarna och sulorna fäste jag i varandra med många lager av ett lim som heter konstruvit. Sen borrade jag och skruvade några skruvar ner genom hälen och sulan.

Christina Wessén
christinaw@beckmans.se